

DECEMBER 2011

DIAKONblad^{et}

12345
4

48. ÅRGANG

Diakonforbundet Filadelfia og Diakonhøjskolens Diakonforbund
www.diaakonforbund.dk

> **DIAKONBLADETS REDAKTIONSGRUPPE**

Indlæg til Diakonbladet sendes til ansvarshavende redaktør:
Diakon Rita Lund Mathiasen, Brunevang 86, 2., 2610 Rødovre
Tlf. 5826 1147 • E-mail: frk.lundprivat@gmail.com

Diakon/diakonsekretær Conny Pedersen Hjelm
Center for diakoni og ledelse, Kolonivej 19, Filadelfia, 4293 Dianalund
Tlf. 5827 1252 • E-mail: cohj@filadelfia.dk

Diakon Britt Hoffmann, Pramdragervej 12, 8940 Randers SV.
Tlf. 4129 0278 • E-mail: brittmann@mail-online.dk

Jens Maibom Pedersen, Lyseng Alle 15, 8270 Højbjerg
Tlf. 8627 4122 • E-mail: info@diaakonhojskolen.dk

Hanne Raabjerg, Fastrupvej 6, 8355 Solbjerg
Tlf. 4124 5542 • E-mail: hanneraabjerg@email.dk

Bent Ulrikkeholm, Studsgade 44, 8000 Århus C. (arb.)
Tlf. 2028 1381 • E-mail: bent@ulrikkeholm.com

> **DIAKONFORBUNDET FILADELFIA**

Formand: Diakon Merete Henriksen, Nymarksvej 65, 7000 Fredericia
Tlf. 4581 6189 • E-mail: mhdiakon@gmail.com

Diakonsekretær: Conny Hjelm, Kolonivej 10, 4393 Dianalund.
Tlf. 5827 1255 • E-mail: cohj@filadelfia.dk

> **DIAKONHØJSKOLENS DIAKONFORBUND**

Diakonsekretær: Bent Ulrikkeholm, Studsgade 44, 8000 Århus C,
Tlf. 2028 1381 • E-mail: bent@ulrikkeholm.com

Formand: Diakon/soc.pæd. Klaus Kühne
Kløvergade 4, 8722 Hedensted
Tlf. 7589 9100 / 6171 6020 • E-mail: kuhne@mail.dk

> **DIAKONBLADET**

Adresseændring Indtastes på www.diaakonforbund.dk eller sendes til:
Werner Nielsen Wittekind, Rudersdalsvej 114, 2. tv, 2840 Holte
Tlf. 4541 4315 • E-mail: werner@wittekind.dk

Deadline Redaktionelt stof: Sendes til redaktionen senest den 1.
i den foregående måned, gerne via e-mail.

Annoncer Senest 7 dage før deadline på bladet til WERKS Grafiske Hus a/s,
E-mail: diaakon@werk.dk.

Priser for stillings- og forretningsannoncer: Kr. 7,50 pr. mm.
Kontakt gerne redaktionen for tilbud på særlige opgaver.
Artikler/indlæg i Diakonbladet udtrykker ikke nødvendigvis
redaktionens holdning. Redaktionen forbeholder sig ret til at
udelade eller forkorte tilsendte indlæg.

Produktion: WERKS Grafiske Hus a/s, Højbjerg
Tlf. 8627 5499 • Email: werk@werk.dk

**Næste blad udkommer på tryk/elektronisk
marts 2012. Deadline: 1. februar 2012.**

I 2012 udkommer DIAKONbladet i marts, juni, sep. og dec.

Dette nummer er redigeret af Rita Lund Mathiasen
og Conny Hjelm.

Vi minder om, at det af pladmæssige grunde
ikke altid er muligt at bringe samtlige tilsendte
indlæg i bladet. Savner du noget – så kig på hjemmesiden.

red.

Men der var ikke plads i herberget...

Den nyeste forskning har lokaliseret genet for rummelighed. Man havde oprindeligt antaget, at genet var placeret i den mere rationelle del af menneskets hjerne, hvor også evnen til at 'tælle og forstå hvor mange der kan være i et rum' sidder. Men det viser sig overraskende, at genet er knyttet til de gennumre, som relaterer sig til et menneskes hjerte.

"Dette er banebrydende," udtaler den ledende forsker.

Rummeligheden har trange kår, når hjerterne er lukkede. Pladsen til dem, der har brug for at blive budt indenfor er lille, når hjertet er trist.

Mon det er derfor at englens julenat forkynder den store glæde? Fordi det åbner hjerterne, så vi kan byde hinanden indenfor?

Vi har i dette nummer valgt at sætte fokus på begreberne diakonikirke og diakonihuse med udgangspunkt i Tingbjerg sogn. Det er spændende forandringer, der på diakoniområdet er i gang i folkekirken, og ser frem til følge udviklingen. Mon det vil skabe nye måder at tænke og udfolde diakonien på, således at der opfindes nye steder, hvor der er plads, fordi hjerterne holder åbent?

Med dette nummer af Diakonbladet vil redaktionen gerne ønske alle en rigtig glædelig jul og sige tak for et dejligt 2011!

Hvordan tingene tolkes afgøres fra hvilken vinkel det betragtes, – er det også sådan med diakoni?

“Et liv i en broget sammenhæng”

– Fra sognekirke til diakonikirke og et Diakoniens hus

Ved Conny Hjelm

“Da Samuels kirke kom før os som diakonikirke, tænkte jeg, øv det er jo det, vi hele tiden har været.

Nu skal vi også hedde sådan. Men så tænkte jeg videre, det er ok, for sårbare og skrøbelige mennesker er så mange steder!”, siger Ulrich Vogel, præst ved diakonikirken i Tingbjerg.

Jeg har truffet Ulrich Vogel over telefonen, hvor han er på vej til konference i Stockholm. Jeg har et par spørgsmål med i tasken og det første er:

“Hvorfor opfinde begrebet diakonikirke, – er allekirker ikke diakonikirker?”

Ulrich Vogel: “Det kan godt udefra måske virke lidt tamt, som om det var tilfældighedernes spil, der gjorde, at vi blev diakonikirke. Virkeligheden er imidlertid ikke således. Det var et bevidst valg, der opstod i sam-

spil med mit arbejde i Stiftudvalget for diakoni og i Samvirkende Menighedsplejers fællesudvalg – at satse på at Tingbjerg kirke fik denne profil. Ikke forstået således, at vi har patent på diakoni, for det har alle kirker, men vi håber på at en tydeliggørelse af diakonien kan have en afsmittende virkning på andre kirker.

Vi har jo med det ekstra rum til det diakonale mulighed for at eksperimentere, som forhåbentlig kan være andre til inspiration. Hos os er menigheden en stor og altafgørende medspiller i at kunne skabe dette helle for det diakonale.

Som eksempel oplever vi at den lave terskel, der jo kendetegner diakoniens arbejde, kommer ind andre steder i kirkens arbejde.”

Fortsættes på side 7 >

Tingbjerg kirke

Ulrich Vogel

Fra Folkekirke til Diakonikirke

Rita Lund Mathiasen i samtale med Ulrich Vogel, præst i Tingbjerg.

For godt et år siden, ændrede kirken i Tingbjerg status, fra folkekirke til funktionskirke i diakoni. Det er dog ikke den første kirke af sin art, Samuels kirken på Nørrebro overhalede med en hestemule..

Nogle af kriterierne for at blive diakoni kirke var, at den ugentlige højmesse om søndagen skulle udskiftes med ugentlige spisninger og gudstjeneste, samt at der skulle være rummelighed for skæve eksistenser.

Der fulgte ikke en definition på en diakonikirke med, og derfor var der heller ikke en facitliste. I Tingbjerg har man besluttet at fastholde de fleste kendte aktiviteter, og som noget nyt fået mulighed for at ansætte en sognemedhjælper på deltid. Det har også givet mulighed for at optimere rummeligheden både i menighed og i Diakonien hus.

Diakonien hus var lidt et tilfælde, fortæller Ulrich, ja nærmest en gave fra Gud.

Ulrich var fraflyttet præsteboligen nogle år tidlige-

re, og det havde ikke været muligt at få huset solgt. Man så nu pludselig en ny anvendelse for den tidligere præstebolig, og fik herved et sted at mødes tæt på kirken, men alligevel mere neutralt. Huset er indrettet lidt som et hjem med billeder og møbler, og fordi der er værelser mange rum, har man mulighed for at trække sig tilbage til andre rum eller haven, uden at man er gået hjem. Dette giver også en fin og naturlig mulighed for at snakke fortrolig på tomandshånd.

Diakonien hus har fået status af forsamlingshjem og ikke beboelse, og det er bestemt med til at holde omkostningerne nede.

Tøjkammeret eller i daglig tale Tørresnoren har vist sig at være en "døråbner". Det er uforpligtende at komme ind og kikke på tøj og sko, og så er det nemt at blive hængende til en kop kaffe og ufarligt at komme igen. Det har også vist sig at være en naturlig måde at få flere frivillige på, og det er rigtig dejligt, at menne-

Indgang til Diakonienshus med "smagsprøver" fra tørresnoren!

sker fra området, på den måde får lyst til at være kirke for hinanden.

Med Diakoniens hus er tilgængeligheden til kirkens ansatte også blevet større. Arbejdsopgaverne er stort set de samme, men det er blevet mere ukompliceret at få en samtale med præsten.

Ulrich har længe haft en drøm om at oprette en madbørs, der vil bestå af mad som nærmer sig sidste salgsdato og derfor bliver kasseret fra supermarkeder. Dette kunne deles ud til de fattige i sognet, men det har desværre hidtil ikke helt lykkedes. Det er en skam, mener Ulrich, for der ligger et stort potentiale her.

Men drømmene stopper ikke her.

På sigt håber Ulrich at tilføje "sindsro andagter" til de kirkelige aktiviteter, mens lektiehjælp, børnekantine og weekendaktiviteter for børn står højt på ønskesedelen til Diakonienshus.

Tak til Ulrich for at dele ud af dit hjerteblod!

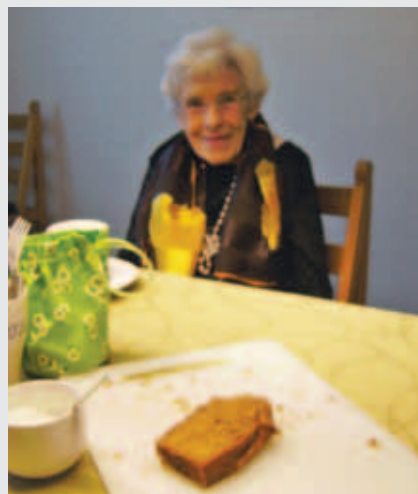
*"Ønsker du en folder fra
Diakoniens Hus så gå ind på*

www.tingbjergkirke.dk

*... tryk på "Diakoniens folder"
i bjælken til venstre.*

Besøg hos “Præstens piger” i Diakoniens hus

ved Rita Lund Mathiasen

Hvem er præstens piger?

Vi er nogle damer, der mødes hver tirsdag til en hyggesnak og lidt nørklerier. Nogen af de fremmødte strikker, andre hækler, og alle nyder selskabet med en kop kaffe/the og hjemmebagt kage.

En af de flittige damer strikker sokker på bestilling af nabopræsten, en anden er i gang med lange knæstrømper til de unge piger, og en tredje hækler grydelapper i friske farver.

Hvad lavede I før, I blev præstens piger?

Før hed vi kælder-folket, men det kunne vi jo ikke hedde, da vi kom herover i Diakoniens hus, så måtte vi have et nyt navn. Nogen kom på ideen med at vi skulle hedde præstens piger. Det er egentlig noget underligt noget, for vi er jo kvinder og ikke piger. Nej men, vi er jo ikke gamle inden i, bryder en af de andre ind.

Nogen af damerne synes det var hyggeligere i kælderen, mens andre synes det er dejligt, at være i lyse lokaler.

Det udvikler sig til en snak om, at det er trygt med det velkendte. Som en af dem siger med et stort smil, når vi kommer til Brønshøj torv med bussen, er vi ved

at gå i panik, for inde i byen laver de hele tiden noget om og ingenting er som det var førhen.

Snakken fortsætter lystigt om børn kræmmermarked, god mad og gamle dage.

Laver I noget sammen med de andre, der kommer i Diakoniens hus?

Ja, om onsdag er alle velkommen til formiddagskaffe. Vi (præstens piger) holder jule- og påske-frokost med smørrebrød, sild, øl og snaps og selvfølgelig pakkespil, – og det er altid spændende, når vi må stjæle pakkerne fra hinanden...

Og hvad med præsten kan I styre ham?

Ja, Ulrich er en god præst. Han er personlig og meget opmærksom både, når han prædiker og i hverdagen herovre i Diakoniens hus, og alle forventer at få et knus af ham, inden man går hjem.

Efter en god times tid forlader jeg præstens piger, varm om hjertet, med et smil på læben og en god smag i munden.

TAK for en hyggelig stund!

< Fortsat fra side 3

Det andet spørgsmål er inspireret af betegnelsen "Diakonien hus".

Mursten og diakoni har for mig altid været et dilemmafyldt område, for det er vel ikke et hus, der udgør diakonien, det er vel mødet med mennesker?

Ulrich Vogel: "Jeg oplever at det er hele menigheden, der er med på at gøre dette til en diakonikirke og at vi fysisk også har et almindeligt hus er bare er et ekstra plus i den sammenhæng, som betyder at det er enklere at skabe en familiær stemning, hvor der både er rummelighed og tillid. Med den gamle præstebolig som ramme, oplever vi at beboere i Tingbjerg, som vi ikke tidligere har haft en tydelig kontakt med henvender sig. De dukker nærmest op helt af sig selv og vil gerne støtte op om kirken i arbejdstøjet. Det er ofte ressourcestærke personer, som i en periode har tid til overs og gerne vil gøre en forskel. Man må bare konstatere, at det for nogle er enklere at gå ind i et almindeligt parcelhus frem for en kirkebygning. Og så sker der jo nogle gange det dejlige, at tilfældige møder i byen får flere frivillige ind i kredsen, – og således breder det sig næsten af sig selv. De nye frivillige har en god smittekraft. Vi har været ualmindelige heldige.

Jeg synes, at diakoniens hus og dens kobling til kirken har foranlediget gode forandringer og en ny åbenhed, som både kan mærkes indadtil og udadtil."

Jeg afslutter med en kommentar om, at den måde som Diakonien hus arbejder på er kendt fra organisationsdiakonien med huse som fx væresteder, – og at den form er nu overført til det man traditionel betegner som menighedsdiakoni.

Ulrich Vogel: "Ja, man kan jo lidt provokerende sige, at nu har diakonien ikke længere bare sit skjulested i organisationsdiakonien, men er kommet ud i det åbne i menighedsdiakonien. Og derved har min rolle som præst har også forandret sig, – kort kan det vel siges, at jeg endnu mere virker som brugspræst, og det er jeg bestemt ikke ked af. Også selvom det giver flere arbejdstimer!"

SØREN MADSEN SIDDER I MENIGHEDSRÅDET I TINGBJERG KIRKE. DE, DER KENDER SØREN, VED, AT HAN FØRER EN FLYVSK TILVÆRELSE. SOM BUSCHAUFFØRER HAN AT FINDE PÅ STORT SET ALLE EUROPAS MOTORVEJE.

Hvordan kom du med i menighedsrådet?

Det var i sin tid gennem min datter Marias konfirmationsforberedelse. Jeg fornemmede en varme omkring præstens måde at arbejde på, der tiltalte mig. Og så synes jeg, at kirken er ekstra vigtig i et kvarter som vores." Hvad tænker du på? "Der bliver snakket så meget om beboersammensætningen herude i disse år. Vi, der har boet her i mange år, føler godt nok, at det løb for længst er kørt. Men så er det godt, at kirken er der. Et varmt og trygt samlingssted - det er der brug for.

Men til syvende og sidst er det oftest et spørgsmål om at bringe lidt varme i hverdagen.

Hvad betyder det for dig at gå i kirke?

Først og fremmest ro. Jeg har den ikke i mig selv, snarere tværtimod – Søren slår en drenget latter op – men jeg har brug for den. Trænger til et sted, hvor jeg kan krybe i ly og tanke op med alle mine styrker og svagheder.

Har du et motto for vores kirke? "UNDER DINE VINGERS SKYGGE".

TØRRESNOREN

i Tingbjerg

Et udstillings "vindue" i det fri!

Den 2. november 2011 er det nøjagtig et år siden at Tingbjerg Kirke åbnede dørene til Diakonien Hus, som blev indrettet i den gamle præstebolig ved siden af kirken. Et af rummene i det hyggelige rækkehus blev fra starten forvandlet til en genbrugscentral for tøj og sko samt en lille smule nips. Maja Rydskov, som er sognemedhjælper ved Tingbjerg Kirke, kan ved husets et års fødselsdag med glæde konstatere, hvor vigtig en rolle "TØRRESNOREN", som butikken hedder, har i det diakonale arbejde. Hun fortæller her om nogle af de oplevelser, hun har haft med netop denne del af Diakonien Hus, og om de tanker, der ligger bag initiativet.

"Jeg kom selv til Diakonien Hus på et tidspunkt, hvor TØRRESNOREN allerede var etableret, og faktisk var det netop her, jeg traf vores sognepræst Ulrich Vogel første gang. Jeg mindes, hvordan det føltes at træde ind over dørtærsklen, lidt betænkelig ved alt det nye, og jeg mindes den uformelle snak, der lynhurtigt satte i gang. Ulrich stod sammen med en dame og så på

nogle gardiner, der lige var ankommet. Jeg begyndte selv at studere "varerne" og vi grinte lidt og sludrede på en hyggelig måde om det, inden Ulrich og jeg gik til en side og tog den mere seriøse samtale. På mange måder synes jeg, det er et godt eksempel på den rolle, TØRRESNOREN har i huset. Butikken giver anledning til samtaler på et uforpligtende niveau, og alt efter hvor det enkelte menneske, som kommer til os, står i lige netop det øjeblik, kan kontakten enten blive ved gardinerne og kjolen eller gå nogle spadestik dybere. Siden dengang i april, hvor jeg første gang stod her i rummet, har jeg haft et væld af korte og lange samtaler hen over bøjler og bukser og tallerkener med guldkant. Nogle af dem snakke, som har berørt mig selv meget dybt. Det spiller nok også en rolle, at rummet rent praktisk ligger i et hjørne af huset, så det faktisk er muligt at tage en mere privat snak her. Hvis der kommer nogen undervejs i samtalen, kan man uden problemer gå tilbage til den almindelige hyggesnak om tøj.

Hvis jeg skal nævne nogle særlige oplevelser herinde, så tænker jeg fx på en ung fyr, der kom ind og spurgte, om ikke vi havde noget festtøj. Udbuddet var ikke overvældende i hans størrelse, men så fik han pludselig øje på en meget fin damejakke i str. small med royalt emblem og guldknapper. Jeg tror, den havde været brugt i en loge eller noget lignende. Jeg var ret overrasket over interessen, men hans øjne strålede, og jakken blev prøvet sammen med hans Michael Jackson hat og de helt rigtige moves foran spejlet. Der blev telefoneret ivrigt frem og tilbage via mobilen med hans far, som tydeligvis ikke var vildt begejstret over sønnens hang til genbrugstøj, hvor billigt det end måtte være. Ikke en krone ville han sponsorere. Men jeg kunne simpelthen ikke stå for det stjernesvær, der pludselig fyldte vores lille biks, så det endte jo med, at han fik den med hjem kvit og frit. Menighedsplejen klarer sig pt stadig fint uden den 5'er, og jeg er sikker på, at stjernesværret varede helt til næste skolefest og sikkert længere endnu. Det var bestemt ikke jakken i

Sognemedhjælper Maja med en dejlig pels til salg på "tørresnoren".

sig selv, der gjorde det, men den fik noget helt unikt frem i den unge mand – vidunderligt!

Jeg tænker også på Zahida, som en dag vovede sig indenfor i huset efter at have trillet forbi hundredvis af gange med sin indkøbsvogn. Hun var nysgerrig og desuden interesseret i det børnetøj, som vi har stående uden for huset som reklame og trækplaster. Vi faldt i snak, og jeg kunne forstå, at hun og familien rejser til Pakistan nogle gange hvert år, og at hun gerne ville have 10 kilo tøj med til de fattige børn, der bor omkring farens hjem dernede. Næste gang hun kom for at handle, var det onsdag, og vi havde formiddagskaffe med alle de ældre damer, så jeg spurgte, om hun ville have en kop med. "Måske de ikke li' mig", sagde hun... og det kunne der godt være et gran af sandhed i, sådan lige umiddelbart. Men jeg gav hende et meget varmt klem, og så satte vi os alligevel ind. Det gik selvfølgelig helt fint, og senere samme dag meldte hun sig ligefrem som frivillig! Dette på trods af, at hun faktisk er muslim. Hun er stadig utrolig glad for at komme, for hun glæder sig over den imødekommenhed, hun selv blev mødt med, over at hjælpe mennesker - uanset tro og livssituation, og over at få afveksling fra et lidt trivielt hverdagsliv derhjemme. Det er så dejligt, og det begyndte jo alt sammen med TØRRESNOREN!

Der er mange historier at fortælle, og de illustrerer alle sammen på forskellige måder, hvad TØRRESNOREN betyder for Diakonens Hus. Hovedformålet med at skabe dette rum har fra starten været, at det skulle give anledning til kontakt med folk. Derfor er priserne også meget symbolske, for det handler slet ikke om at score nogle store beløb på foretagenet. Det handler om samtaler, og så handler det om at hjælpe folk rent økonomisk. Der er virkelig mulighed for at gøre en god handel hos os. Det har også vist sig, at netop fordi priserne er så lave, så kommer der en høj grad af cirkulation i varerne. Folk vil også gerne af med ting, der fylder op i skabet derhjemme. Især når de har fået 4-5 nye stykker tøj med hjem for en 20'er, som de er rigtig glade for. Og så længe der kommer en lind strøm af nyt tøj til os, bliver vi ved med at holde priserne nede."

Fredags Brunch for Friluftsfolket

Ved Rita Lund Mathiasen

Ved ankomsten til Diakonien hus en fredag morgen lidt før klokken bliver 10, bliver man draget af duften af bagværk, og øjnene mødes af en tørresnor med farverig beklædning, hængt ud som for at indikere at her er nogen hjemme, så kom bare ind.

Inden for er det kaffe duften, der trækker mig mod den store stue, hvor der er dækket op ved 2 borde.

Der er flere der er blevet fristet af duften, og der bliver hilst i entréen med et "godt du kom" og "dejligt at du huskede vores aftale". Inden jeg får set mig om, er de fleste pladser omkring bordene fyldt op og snakken går på kryds og tværs.

Stemningen er varm, kærlig og direkte. Nogen af brugerne har kun været der få gange, mens andre er velkendte. Alle er enige om, at det er rart at komme og få en kop kaffe og lidt morgenmad, "og her må man godt få en lille en til kaffen, men man skal selv medbringe den....."

I snakken kommer det frem, at flere af de fremmødte kender til både en "sorte gryde" og "fedte kælderer" inde i byen (København), men de er glade for, at de lokalt bliver budt på brunch hver fredag.

Jeg drister mig til at stille et par spørgsmål.

Det ene er til Benny. Han sidder omgivet af kvinder og ser ud til at nyde det. Er dette et godt sted at score kvinder? Benny svarer med et stort grin "nej, men de har tid til at snakke og det er rart".

Det andet er til dem alle sammen. Kan Maja (sognemedhjælperen) nogle røverhistorier, eller er hun lige så engle sød som hun ser ud til? De svarer alle sammen på forskellig vis, at hun er meget sød, og det med røverhistorierne får jeg aldrig noget svar på.

Da jeg lidt senere tager afsked, efter et lille besøg "på tørresnoren", er der ingen tvivl om at her er hjerterum og rummelighed. Diakonikirke og Diakonien hus har fat i den lange ende i Tingbjerg.

EVA BUNDGAARD, DU HAR EFTERHÅNDEN VÆRET FORMAND FOR MENIGHEDSRÅDET I TINGBJERG KIRKE I ET STYKKE TID.

Der har været meget at se til.

Hvordan er det at være formand?

Jeg havde ikke troet, at der var så meget. Ofte føler jeg, at jeg står meget alene med opgaverne. Jeg håber virkelig, at der kommer mere ro over tingene igen.

Men er Tingbjerg Kirke ikke et godt sted?

Jo, bestemt. Men tingene kører altså ikke af sig selv. Heldigvis har vi et godt og engageret personale. I det hele taget er vores kirke ikke som andre kirker: Præsten er nærværende og taler til os, så vi forstår det.

Hvori ser du den største udfordring for vores kirke?

At vi får lov til at beholde den mange år endnu. At vi kan tilpasse kirkens tilbud til den forandrede befolkningsstruktur. Visionen om en diakonikirke er en rigtig god idé, synes jeg.

Hvorfor det?

Det betyder så meget med de gode netværk. Det fasttømrede fællesskab omkring kirken skal komme så mange forskellige til gode som muligt. Og hvis vi samtidigt kunne slippe for noget af det administrative, ville det jo være pragtfuldt.

Har du et motto for vores kirke?

Det har jeg: **LAD DEM LEGE I LIVSTRÆETS KRONE!** For mig er kirken livsglæde og overskud.

Advents tanker fra præsten i Diakonikirken

I salmernes bog findes der et vers, som jeg umiddelbart forbinder med årstiden: "så høj som himlen er over jorden, så stor er hans nåde mod dem, der frygter ham."

Jeg tager mig i, at jeg alt for ofte glemmer, hvor meget jeg har brug for åbne vidder og de store horisonter. Alt for ofte er jeg som så mange andre bare inde i møllen. Tingene skal løses i den rækkefølge, de falder for og somme tider har jeg ikke engang indflydelse på, hvad det er, der trænger sig på. Men lige pludselig bliver jeg så mindet om det: Det velgørende ved at kigge udover vandet. Eller ud over et kuperet landskab. Eller mosen med de mange fugle. Det er så velgørende, rent optisk ikke straks at løbe med blikket ind i en mur. Men det betyder også noget rent mentalt: At troen rummer en vidde og en horisont, der spejler noget af Guds rummelighed.

Jeg behøver ikke at lave om på mig selv. Der er heller ikke brug for albuer, for at gøre opmærksom på sig selv. Jeg kan bare være til og vælge selv, om jeg vil placere mig midt i billedet eller putte mig i et hjørne, om jeg vil stå på en bakketop eller gemme mig i en dal, hvor vinden ikke kan flå i mig - ikke sjældent skifter det alt efter humør og livsomstændigheder. Det allervigtigste er, at der er plads. Til hver eneste af os. Vore tanker og over-

vejelser. Vore glæder og begrænsninger. Alt bliver omsluttet af Guds kærlighed. Vi skal mærke hans barmhjertighed.

Jeg mærker altid en særlig fred og ro, når jeg kigger ud over vandet eller et landskab, som ikke er bygget til med huse. Der sker noget med mig, når jeg bliver mindet om, at der er plads omkring mig, selvom jeg somme tider oplever mit liv som trangt og tungt. Det er som om jeg får nyt livsmød. Som om jeg på ny kan hænge samme. Hvad får Jer andre til at hænge godt sammen? Hvor fornemmer I vidde og store horisonter i Jeres liv? Og er I altid lige gode til at tage oplevelserne med Jer og værne om dem?

Hver især har vi vores særlige øjeblikke, hvor vi kan fornemme, at der er højt til loftet og hvor vi kan trække vejret frit. Men samtidig er vi også fælles om store historier, der knytter os sammen og i fællesskab minder os om, at verden stadigvæk kan forandres og blive ny igen. Ligesom juleevangeliet om barnet Jesus, der fødes i en stald i Betlehem, så himlen rører ved jorden og englene synger deres evige lovsang: "så høj som himlen er over jorden, så stor er hans nåde mod dem, der frygter ham."

Med de bedste ønsker for mange lyse stunder i en mørk årstid er jeg

Jeres sognepræst Ulrich Vogel

Tirsdag d. 13. december
Julemarked på Christiania

Vi mødes ved Metroen på
 Christianshavn Torv kl. 18.00 o.s.v.
 Tilmelding til Anni på 4342 2420.

17. januar 2012
Inspirationsaften i Nørrelandskirken
i Holstebro kl 19.30

Forkynd evangeliet – om nødvendigt med ord.
 Diakoni i en sognekirke ved Niels Hankelbjerg.
 Pris 25,- kr

27. januar 2012
Nytårskonvent på Diakonhøjskolen

Program følger

13. februar 2012
Konvent i Ålborg stift, i Skalborg kirke kl 19.

Kaffen koster 25,- kr

Se nærmere på hjemmesiden

NAVNESTOF

Mange har efterlyst adresseforandringer og fødselsdage i Diakonbladet. Og det er blevet hørt. Derfor er det nu besluttet, at bladet 2 gange om året, det vil sige i marts og september, udvides med 4 midtersider, hvor navnestoffet får plads. Det betyder at runde fødselsdage fra 50 år og opefter medtages for det kommende halve år. Og at adresseforandringer medtages for det forgangne halve år.

Mindeord vil som tidligere blive bragt på de sider i bladet, som er forbeholdt henholdsvis Diakonhøjskolens Diakonforbund og Diakonforbundet Filadelfia. Her er der begrænset plads, og derfor vil man oftest finde mindeord i sin fulde længde på hjemmesiden

www.diaakonforbund.dk

NORDISK DIAKONIMØDE FOR ALLE I TROMSØ!

Næste Nordiske Diakonimøde
bliver i dagene 15.-17. juni 2012.

Og nordmændene regner med at planlægge et turistprogram i dagene inden.

Hvis du kunne have lyst til at opleve faglige og sociale dage sammen med diakoner, diakonisser og diakoniinteresserede fra Island, Norge, Sverige, Finland og Danmark OG en fantastisk midnatssol, – så kontakt ... >>>

>>> Leiv Sigmund Hope
 Generalsekretær
 Det Norske Diakonforbund
 Tlf: 2308 1463 M: 4006 5440
leiv.sigmund.hope@diaakonforbundet.no

NYT fra

CENTER FOR
DIAKONI OG LEDELSE
FILADELFIA

NYT efteruddannelses tilbud til diakoner – Diplomuddannelse i diakoni og ledelse

Kære Diakon

Det er med stor fornøjelse, at vi gør dig opmærksom på den nye diplomuddannelse i diakoni og ledelse.

Hvorfor overveje diplomuddannelsen?

- **Få et stærkere grundlag for håndens arbejde.** Man opfatter med rette diakoni som håndens arbejde – og dermed først og fremmest som en praktisk faglighed. Vi har tilrettelagt uddannelsen, så den både giver dig et stærkt teoretisk fundament at arbejde på, men også har vedholdende fokus på, hvordan du omsætter den nye viden i din konkrete dagligdag.
- **Uddannelsen er ikke kun for ledere.** Til trods for navnet – diplom i ledelse – er uddannelsen rettet bredt set mod ledere og medarbejdere i diakonale og kirkelige organisationer. Det er vores erfaring, at mange efterspørger ledelseskompetencer – også selv om de formelt set ikke er ledere. Men de oplever, at dagligdagen byder på mange ledelsesmæssige udfordringer, fx med frivillige.
- **Bevar din diakonale identitet i en udfordret hverdag.** Mange diakoner oplever i disse år et stadig tydeligere dilemma. Hvordan bevarer jeg de diakonale værdier om medmenneskelighed og omsorg som stærke pejlemærker i dagligdagen, når økonomi og resultater kommer i højsædet? Uddannelsen vil derfor give deltagerne viden og redskaber til at agere professionelt uden at de grundlæggende værdier mistes.
- **Din arbejdsgiver kan få støtte til uddannelsen.** En af fordelene ved at tage en uddannelse på diplomniveau er, at den er støtteberettiget. Man kan søge et såkaldt SVU tilskud, som giver en markant rabat på uddannelsens pris.

- **Uddannelsen er fleksibel og kan tilrettelægges på mange måder.** Det tager tid at tage en efteruddannelse, og for de flestes vedkommende skal det gøres samtidig med, at man passer et fuldtidsjob. Fordelen ved denne uddannelse er, at man kan tilmelde sig de enkelte moduler – og derfor tage uddannelsen i det tempo, man vil.

Diakonforbundet Filadelfia har støttet udviklingen af uddannelsen for at bidrage til at styrke diakonien i Danmark og den diakonale faglighed.

Vi håber, at du vil overveje at tilmelde dig uddannelsen. Men vi opfordrer dig også stærkt til at fortælle andre om uddannelsen – og dermed hjælpe os med, at den bliver kendt og brugt.

Du er derfor meget velkommen til at bestille foldere på diakoni@filadelfia.dk og lægge dem frem på din arbejdsplads, i kirken, på biblioteket, eller hvor du kommer frem.

På vores nye hjemmeside www.diakoni.dk kan du finde mange flere informationer om uddannelsen. Du er selvfølgelig også altid velkommen til at kontakte os på mail eller telefon.

Connie Yilmaz Jantzen

Fra Center for diakoni og ledelse vil vi gerne ønske alle medlemmer af diakonforbundet en rigtig glædelig advent og en fredfyldt jul.

Hvis I skulle ønske at betænke os med en julegave, så sparer vi op til nye Højskolesangbøger.

Tak for jeres trofasthed og støtte, og på gensyn i det nye år.

NYT fra DIAKONFORBUNDET FILADELFIA

Vi vil fra bestyrelsens side gerne efter komme de forespørgsler, der var ved årets generalforsamling – at høre lidt om hvad vi foretager os.

Derfor er det en glæde at kunne fortælle jer om det vi primært arbejder med sideløbende med det traditionelle bestyrelsesarbejde.

Bestyrelsen i arbejdstøjet

Da Diakonforbundet Filadelfias bestyrelse holdt sit første bestyrelsesmøde i maj 2011, kort efter generalforsamlingen og det konstituerende møde, besluttede vi, at vi på august mødet ville afsætte tid til at gå i gang med udvikling af bestyrelsens arbejde. Connie Jantzen tilbød at lede processen – hvor vi ud fra disse overskrifter blev sat i gang med processen.

Det blev en spændende arbejdsdag hvor vi i løbet af dagen nåede frem til 7 temaer vi ville arbejde videre med:

1. Kommunikation og synlighed til medlemmerne.
2. Involvering og fællesskab i bestyrelsen
3. Er det bestyrelsens opgave at 'sælge' forbundet eller at 'sælge' uddannelsen?

4. Er det bestyrelsens opgave, at hverve medlemmer til forbundet eller/og at hverve elever til uddannelsen?
5. Hvilke krav stiller de nye deltagere på uddannelsen?
6. Hvordan kan vi være medspiller og gøre vores til at diakonien får synlighed og er tydelig i Danmark?
7. Hvordan kan vi som forbund være med til at styrke fagligheden i diakonien?

Vi har på det nyligt afholdte bestyrelsesmøde i november arbejdet videre med disse temaer. De enkelte bestyrelsesmedlemmer fik til opgave, enkeltvis eller to og to at forberede et kort oplæg til et af temaerne. Dette mundede ud i endnu en prioritering af temaerne – samt samskrivning af et par af dem.

Vi glæder os over dette spændende arbejde i bestyrelsen som giver os gode drøftelser og overvejelser af hvad der er bestyrelsens opgaver og hvilke behov forningens medlemmer måtte have.

I forbindelse med vores arbejdsdag i februar afsluttes denne del af udviklingsprocessen, således at vi på generalforsamlingen d. 28. april 2012 kan fremlægge ideer fra Udviklingsseminaret til en arbejdsdrøftelse, som vil blive en aktiv del af generalforsamlingen. Vi glæder os meget til at inddrage jer i debatten.

Du kan få tilskud til den nye uddannelse i diakoni og ledelse

Diakonforbundets bestyrelse har på sit seneste møde drøftet, hvordan forbundet bedst kan bakke den nye uddannelse op og bidrage til, at den kommer godt i gang. Og det er et stort ønske fra bestyrelsen, at forbundets medlemmer også vil være at finde blandt deltagerne på uddannelsen.

Bestyrelsen har derfor besluttet at afsætte et beløb, der gør det muligt at give støtte til 5 medlemmers deltagelse i uddannelsen. Konkret kan man som deltager søge et tilskud på op til 20.000 kr. Sammen med den offentlige støtte, der gives til uddannelsen, vil det betyde en væsentlig reduceret kursuspris. Det er en betingelse for at søge tilskud, at man som udgangspunkt gennemfører uddannelsen i sin helhed. Er man interesseret i at benytte muligheden for at få tilskud skal man henvende sig til diakonisekretær Conny Hjelm på cohj@filadelfia.dk eller på tlf. 61620157.

Bestyrelsen opfordrer derudover alle medlemmer til at hjælpe med at gøre uddannelsen kendt blandt så mange som muligt. Konkret er det en udfordring at nå ud til alle diakonale og kirkelige institutioner, hvor en stor del af de potentielle deltagere på uddannelsen er.

Årsmøde 2012

Vi glæder os allerede nu til at mødes med jer til Årsmødet 27.-29. april, og vi er i fuld gang med planlægningen.

Temaet bliver "Det professionelle kald – fremtidens diakoni?" Vi har ladet os inspirere af diakoniuddannelsens forandring, og de tanker det har affødt om hvilken arv, det er vigtigt at tage vare på og hvorledes den forvaltes i et nutidigt sprog og indhold. Hvad vil det betyde for indhold? Vil diakonien forandre arbejdsform? Og betyder det nye veje for diakoniens arbejdsfelt?

Programmet ser således ud:

Fredag den 27. april:

Konferencedag om "Diakonale iværksætter"

Om aftenen er det sædvanen tro "Vores egen aften", hvor 3 diakoner giver del i deres tanker om årsmødets tema.

Lørdag den 28. april:

Lørdag formiddag får vi besøg fra Norge, hvor diakoner har været en aktiv del af omsorgsarbejdet i forbindelse med terrorangrebene 22. juli. I Danmark har

vi ikke tradition for at diakoner indgår i store katastrofer, – er det et nyt område, hvor diakonien kan være en god medhjælper for mennesker i nød? Vi har bedt nordmændene fortælle om deres arbejde ud fra overskriften "Når katastrofen rammer – om diakoniens plads i store kriser".

Lørdag eftermiddag sættes god tid af til at drøfte bestyrelsens forslag fra Udviklingsseminaret, og vi ser virkelig frem til en engageret debat!

Festaftenen fejrer vi sammen med Jens Rosendahl, hvor han vil fortælle om sine salmer, og vi sammen vil synge nogle af dem.

Søndag den 29. april:

Søndag fejres med gudstjeneste og diakonindvielse.

*På Diakonforbundet Filadelfia's vegne
Merete Henriksen
formand*

Indkaldelse til generalforsamling i Diakonforbundet Filadelfia.

Der afholdes generalforsamling **lørdag den 28. april kl. 14.00** i dagligstuen på Center for diakoni og ledelse.

Forslag, som ønskes behandlet skal være formanden i hænde senest 6 uger før generalforsamlingen. Forslag til behandling skal være underskrevet af mindst 3 medlemmer.

*På valg er Merete Henriksen,
Joan Justesen og Kirsten Slot
Jacobsen og Anton Eg Andersen.*

Diakonhøjskolens Diakonforbund

..de korte nyheder

Af diakonsekretær Bent Ulrikkeholm

DAGBOG FRA VIRKELIGHEDEN I UGE 44

Dagbogsnotater fra kirkesogne og forskellige botilbud og behandlingsinstitutioner tikker ind på min email, og vi har haft cirka 30 tilmeldte til projektet. Dagbogsbladene bliver samlet i en publikation, som inden jul er klar til gratis download fra diakonforbund.dk. Det er under overvejelse, om vi vil sælge en trykt udgave til kostprisen. Med denne "Dagbog fra virkeligheden" vil vi gerne sætte fokus på diakoners og studerendes oplevelser af arbejdet, og derigennem også give en stemme til mennesker vi møder. Nogle er socialt udsatte, andre er det ikke. Men hvor mennesker mødes, er det altid relevant at prøve at fastholde nogle indtryk. Glæd jer til jul – i år er der dagbog til alle!

DIAKONIFAGLIG SUPERVISION TILBAGE!

Diakonforbundet har fundet mulighed for at give et godt tilbud til de nyuddannede diakoner. Der er tale om et gruppesupervisionsforløb á 2 timer, seks gange, én gang om måneden fra januar til juni. Det bliver første gang tilbudt det hold, som afslutter uddannelsen i januar 2012. Supervisor er diakon og familierapeut Ole Smed, der har en bred erfaring fra socialt arbejde og supervision af personalegrupper. Ole er 45 år, og blev uddannet fra Diakonhøjskolen i 1995. Tilbuddet er tænkt som en støtte til faglig og personlig udvikling i forhold til det første job "derude", eller måske vanskeligheden ved at få det første job?

ÅRSMØDET 2012

22. november mødes bestyrelsen igen til ordinært møde, og vi skal arbejde med flere ting. Det næste årsmøde i sommeren 2012 er vi allerede begyndt at snakke om. Vi vil gerne have et program, der giver valgmuligheder for deltagerne, nogle faglige input, og måske et børneprogram igen, så det bliver nemmere at tage børnene med til Aarhus. Flere har påpeget, at hvis man ikke er jubilar, så er det lidt kedeligt at sidde over kaffekoppen om formiddag. Det laver vi om på! **Sæt bare et kryds i kalenderen nu: 16. juni 2012.**

DIAKONER RÅDGIVER STUDERENDE

Diakonforbundet vil fra foråret 2012 tilbyde afsluttende semester muligheden for at få personlig rådgivning i forhold til at skrive en ansøgning og forberede sig på at gå til ansættelsesamtale. Diakoner i lederstillinger med stor erfaring i at læse ansøgningsstiler sig til rådighed en eftermiddag på Diakonhøjskolen. Annonceres på skolen og diakonforbund.dk

LYS I MØRKET

Mørket havde for længst sænket sig over Lyseng Allé, og de blafrende lys på græsset viste vej til den nye fløj. Diakonhøj-skolens Diakonforbunds dobbeltarrangement 7. og 21. november 2011 kom godt fra start med besøg af leder Conni Haagen-sen og Louise der er frivillig i Jysk børneforsorgs samtaletilbud til unge "Café HUSRUM".

De to fortalte os om unge mellem 16 og 30 år, der bruger blandt andet Café, samtalegrupper, lektiecafé og en støttejlighed som alt sammen er en del af projektet. Men tilværelsen i de nye lokaler på Karupvej 6 i Aarhus er usikker. Hele projektet hviler på en Satspuljebevilling, og Conni er som leder ikke engang fuldtidsansat. Derfor er der brug for mange frivillige, og de er heldigvis til at finde.

Louise blev frivillig, fordi hun kunne mærke, at hun gerne ville engagere sig i noget socialt arbejde, og fandt Café Husrum på nettet. Hun fortalte, at hun har fået en bedre forståelse for folk, der har det svært, og hun ser sit eget liv i et andet perspektiv gennem mødet med de unge. Samtidig er hun glad for, at der opstår et godt netværk mellem de frivillige, så de har på mange måder gavn af hinanden.

Conni kunne fortælle om unge med mange forskellige problemstillinger med ensomheden som gennemgående tema. "Alle vores unge kender til selvmordstanker", sagde hun. Det lader til, at den almindelige forestilling om et ungdomsliv i fest og farver har mange ridser i lakken. Det er desværre også helt konkret tilfældet. En del af de unge der bruger tilbuddet, har selvskadende adfærd.

Det blev en aften med stor spørgelyst og god dialog med de fremmødte diakoner og studerende. Vi fik et indblik i de problemstillinger lys og mørke har i unge menneskers liv.

LÆS MERE WWW.CAFEHUSRUM.DK

LYS I MØRKET II

Mandag den 21.11. mødte en flok diakoner og studerende Maren Jensen i mørket i Den Gamle By. Vi kom med på hendes aftentur, hun sang vægtervers, og fortalte om livet i købstaden i 1864. Nisser og spøgelser var også med på turen. En jævn familie kunne tillade sig at brænde 12 lys på en vinter, så meget af tiden var det rigtig mørkt. Vi besøgte præstens enke, og hun fandt lysedugen frem, så vi bedre kunne se ved det ene stearinlys. Maren fortalte historien om, hvordan nisserne blev til. Så sang vi den næsten helt nye salme "Dejlig er jorden" fra 1850. Kaffe og æbleskiver fik vi i Møllestuen, hvor vi fortalte hinanden om, hvad uddannelsen som diakon har givet af jobmuligheder og oplevelser. Maren sagde "Adjøs" og forvandlede sig til Christin Clausen fra Den Gamle Bys aktivitetsafdeling.

Den søde juletid?

Af Bent Ulrikkeholm

Medierne formidler rutinemæssigt de årstidsbestemte fortællinger. Lige nu gælder det julen der står for døren, og julehjælp til de fattige, forbrugsræset, og hvad hjælpeorganisationerne kan sige om elendigheden? Tredje juledag, som i år falder på en tirsdag, får disse medborgere igen lov til at leve i skyggerne. Diakonbladet er gået på besøg hos Kirkens Korshær i Aarhus for at tale om julehjælp.

Det begynder i oktober

Richard M. Pedersen, korshærsleder i Aarhus, der har mange års erfaring med julens udfordringer, byder indenfor på kontoret. Han fortæller mig, at her i starten af november kan Kirkens Korshær allerede melde, at henvendelser om julehjælp er modtaget i et par uger. Presset på hjælpen har været stigende de senere år, og derfor er der nye tiltag på vej. – Vi har tidligere valgt at sige, at vi kunne give julehjælp til personer, som vi i løbet af året havde haft en form for relation til i vores øvrige arbejde. I år åbner vi det mere op og fokuserer på børnefamilier i Aarhus og nærmeste omegn som målgruppe, siger Richard. Han håber, at der bliver mulighed for at hjælpe mellem 70 og 100 familier i år, men det kommer an på, hvor mange penge der kan skaffes til formålet. Og de skal skaffes hjem fra forskellige fonde og andre bidragsydere.

Nye måder

Som noget nyt vil Korshæren i Aarhus i år tale med alle der søger hjælp, og det interview skal handle om flere ting. – Vi ønsker at foretage en vurdering af ansøgernes økonomi. Vi beder dem om at dokumentere deres indtægter og deres udgifter. Men vi kræver ikke besked om, hvorvidt de også søger andre om hjælp. Det ville blot straffe de ærlige, fortæller Richard. Et andet og lige så vigtigt aspekt er gennem interviewet at få undersøgt, om de pågældende har behov for og interesse i at indgå i et socialt fællesskab efter jul. Ved

det korte interview udfærdiges i fællesskab et ansøgningsskema, der så kommer med i bunken af ansøgninger.

“Vi vil undersøge, om de der søger hjælp, også har behov for socialt fællesskab.”

Julearrangementer

Korshæren i Aarhus arrangerer også forskellige julearrangementer. Fredagsfamilien slutter af med en julefest med sange og en gave til børnene. Der er den traditionsrige julegudstjeneste i Sct. Pauls Kirke, og juleaften som skal planlægges på en ny måde i år på grund af omlægning af de forskellige tilbud. Den store julefrokost 4. juledag samler også rigtig mange gæster. – Vi har tidligere også holdt juletræsfest, men behovet har ikke været der i nogle år. Måske kommer det tilbage, vi er generelt åbne overfor at vurdere ændringer i behovene, siger Richard. At søgningen til Kirkens Korshær er stor, kan have mange årsager, og det spredes hurtigt, hvor der er hjælp at få. Med en vis portion tør humor bemærker Richard, at han tror, det har en vis betydning, at Kirkens Korshær har været i Aarhus siden 1918.

Hjælp til inklusion

For Richard Pedersen er det afgørende at sætte julehjælp ind i en sammenhæng. Kirkens Korshær vil hjælpe på en måde, der fremmer social inklusion, og ikke blot bliver udlevering af hjælp ved kasse 1 uden at man giver ansøgerne den mulighed, at de også kan få glæde af andre tilbud. I det hele taget er sammenhæng vigtigt. Der er også henvendelser om at blive frivillig til jul, og de første henvender sig ofte ret tidligt på efteråret. – Vores holdning er den, at skal man være her juleaften som frivillig, skal man være et kendt ansigt i huset, og derfor nytter det ikke noget uden en længere tilknytning. At blive grebet af en julestemning er ikke nok, fortæller Richard.

Kortere julekø?

Med en helt ny regering på Christiansborg falder det naturligt at spørge, om Richard Pedersen har tiltro til, at den vil kunne hjælpe nogen ud af køen til julehjælp. – Jeg tror ikke, man skal have for store forventninger, for man kan måske sige, at kagen har en vis størrelse, og det er så kunsten at skære stykkerne ud så alle får, siger Richard. Men han glæder sig til at høre en mere accepterende tone anvendt om mennesker, der har det svært. De ændringer i de laveste sociale ydelser som er varslet, må vel også få en positiv effekt, men det bliver forandringer, der tager flere år, mener Richard Pedersen.

Nyt fra Diakonhøjskolen

af Anita W. Petersen

Stor interesse for studiepraktik på Diakonhøjskolen

I tre dage sidst i oktober måned væltede det bogstaveligt talt ind med 40 studiepraktikanter på Diakonhøjskolen. De var nogenlunde ligeligt fordelt på både diakonpædagoguddannelsen og professionsbachelor i Kristendom, Kultur og Kommunikation, populært også kaldet 3K-uddannelsen. Unge fra hele landet kan traditionen tro i uge 43 komme i studiepraktik på de videregående uddannelser; men det er første gang, at Diakonhøjskolen har oplevet så stor en tilslutning til arrangementet, hvilket jo er utrolig glædeligt. Nogle af studiepraktikanterne kom endda langsejts fra for at se på drømmestudiet. Diakonhøjskolen havde besøgende helt fra Sjælland, Fyn og Vest- og Nordjylland. I 2 dage kunne studiepraktikanterne få en smagsprøve på undervisningen og få et indblik i skolens særlige studiemiljø, højskolemiljøet. Dét, at skolen tilbyder dens studerende så meget klasseundervisning i løbet af studierne, oplevede studiepraktikanterne som noget særligt positivt på Diakonhøjskolen.

Torsdagscafé med studiepraktikanterne.

2. 3. semester opfører scener fra Ole Lund Kirkegaards univers for studiepraktikanterne.

ANSØG NU!

Der er studiestart på diakonpædagoguddannelsen igen den 1. februar 2012.

Den 18. november 2011 – en skelsættende dato for diakonpædagoguddannelsen

Det er den dato, hvor akkrediteringsrådet med tilknytning til Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser (FIVU) afgør om den nye diakonpædagoguddannelse, som skolen har ansøgt om, kan få det endelige stempel som en egentlig professionsbacheloruddannelse. Uddannelsen minder på mange punkter om den nuværende diakonpædagoguddannelse. Den nye diakonpædagoguddannelse kommer, hvis den bliver godkendt, til at hedde **professionsbachelor i diakoni og socialpædagogik**, og uddannelsens længde bliver 3 ½ år og vil blive udbudt i tæt samarbejde med VIA UC. Når akkrediteringsrådet har taget en positiv afgørelse, skal den nye

uddannelse have den nye minister for FIVU, Morten Østergaards (RV) underskrift, og herefter indledes de økonomiske forhandlinger om uddannelsens tilskud med Ministeriet for FIVU. En af konsekvenserne for de studerende af en endelig godkendelse af diakonpædagoguddannelsen bliver, at de studerende ikke længere skal betale skolepenge, da ingen godkendte professionsbacheloruddannelser må opkræve skolepenge.

**KOM TIL DIAKONINDVIELSE
I SCT. PAULS KIRKE I ÅRHUS
SØNDAG DEN 15. JANUAR 2012 KL. 10:00.**

**Prædikant bliver biskop Henning Toft Bro
fra Aalborg Stift og derudover medvirker
korshærs- og sognepræst
Jørgen Elkjær Lasgaard og
forstander Jens Maibom Pedersen.**

Diakonhøjskolens bestyrelse har fået ny formand

På bestyrelsesmødet den 30. august 2011 konstituerede bestyrelsen sig og valgte ny formand og næstformand. Formand blev bestyrelsens næstformand gennem 9 år, som repræsenterer KFUM og KFUK i skolen bestyrelse, cand.merc. i organisation og ledelse: Torben V. Lauridsen. Til daglig er Torben sekretariatschef i Økologisk Landsforening og bor i Viby J. Som næstformand valgtes diakon og leder af Livsværkstederne

i Gellerup: Verner Karkov, som repræsenterer KFUM's Sociale Arbejde. De to udgør sammen med Christian Mejdahl, tidligere MF (V) og formand for Folketinget, indvalgt af bestyrelsen, skolens forretningsudvalg.

Torben V. Lauridsen

Diakonhøjskolen søger frivillige

Diakonhøjskolen vokser, og opgaverne vokser med. Derfor kunne vi godt bruge nogle frivillige kræfter til at give en hånd med praktiske opgaver ude som inde. Vi forestiller os, at man mødes med skolens **FRIVILLIGGRUPPE** hver onsdag kl. 07:45 i skolens spisesal til morgenmad sammen med skolens medarbejdere og studerende. Herefter er der morgenandagt – så arbejdes der ude som inde – kl. 10:00 serverer Bodil byens bedste boller og en kop kaffe – herefter arbejdes der igen indtil kl. 12:00, hvor Bodil serverer frokost. Hvis du er interesseret, så tøv ikke med at henvende dig til skolens kontor på telefonnr. 8627 4122 og spørg efter Karin eller send en e-mail til kh@diakonhøjskolen.dk

Kurser – et link til virkeligheden uden for skolen

Ved siden af den daglige undervisning på skolens uddannelser, arrangerer Diakonhøjskolen kurser i samarbejde med og for medarbejdere i Danske Diakonhjem, KFUMs Sociale Arbejde, Blå Kors KFUMs Soldatermission efterskolelærere m.fl. Det er både fagligt og økonomisk godt for skolen, at den på den måde holder en tæt kontakt til det diakonale bagland.

Returneres ved varig adresseændring

Afsender: **Diakonforbundet Filadelfia og Diakonhøjskolens Diakonforbund**, Werner Nielsen Wittekind, Rudersdalsvej 114, 2.tv, 2840 Holte

En ny salme fra "Salmeskat", tekster af Carina Wøhlk og noderne har Hans Ole Thers sat til. Udgivet på Wilhelm Hansen Musikforlag.

**I en stille, stinkende stald
i en afkrog på menneskets klode
lyder barnets stemme og kald –
som guddommelig node på node:
"I min spæde pludren er Gud.
Og han kravler i barnehud
for at se sine børn helt på fode".**

**I et trangt og trøsterigt trug,
i en krybbe, der står midt på jorden
ligger han – et svimlende sug:
Gud er faren. Maria er moren.
Se, han ligner en lille dreng.
Men han spiller sin hjertestreng,
spinder livstråde fra navlesnoren.**

**I et Betlehem i dit sind,
i et hemmeligt rum i dit indre,
skal du lukke spædbarnet ind.
Når han fylder, er smerten det mindre.
Lad ham vokse sig helt enorm.
Lad ham tage hjertet med storm.
Lad ham brede sig – lege og lindre.**

